

LBRIS

We know
books

ORA VRĂJITĂ A SOARELUI

Fantezie în 16 pagini
Text și ilustrații de
VASILE OLAC

editura
 Andreas

LIBRIS

We know
books

-a petrecut în dimineața unei duminici de vară. Soarele abia răsărise. Se cocoțase pe cer doar cât două lingurițe puse cap la cap, când micuța Laura se trezi. Prin camera ei, prin aer, pe pereți, pe lucruri, lumina curgea, dulce și aurie, de parcă într-o clipă de vrajă s-ar fi aflat în interiorul unui uriaș borcan cu miere.

Păpușile, cu ochii închiși, dormeau care pe unde le apucase somnul și, spre rușinea lor, nici măcar una nu se afla la locul ei. Numai Alec Bebelușul sta în pătuțul lui, dar nu dormea decât cu ochiul stâng, dreptul fiind în permanență de veghe.

Cu brațele lui elastice de cauciuc, ținea o linguriță plină de mierea Soarelui, pe care tot încerca s-o ducă la gură. Stropi mici de lumină parfumată se prelungeau din căușul mic al linguriței.

De sub fereastră se auzeau un plescăit și un mormăit înfundat. Ursul, Marele Urs Galben, se înfrupta cu mare poftă din licoarea minunată care umplea odaia.

Laura privea plină de încântare această încăpere vrăjită. Scoase puțin limba și linse amuzată aerul.

I se părea că simte, într-adevăr, gustul mierii.

– E grozav! exclamă fericită.

Apoi se gândi ușor înfiorată.

– Oare se poate pluti? Să zicem până la dulăpiorul de haine?

Și urmări cu o privire emoționată posibilul traseu.

În momentul următor simți cum se desprinde de pătuț și plutește lin spre dulăpior.